

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. P.**, zast. JUDr. Markem Kocábem, advokátem, se sídlem Pod Šternberkem 306, Zlín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2019, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2021, č. j. 41 Ad 4/2020 – 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Okresní správa sociálního zabezpečení Kroměříž rozhodnutím ze dne 24. 5. 2019, č. j. X, sp. zn. X, podle § 126 odst. 1 a 4 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“), uložila žalobci povinnost uhradit regresní náhradu v celkové výši 84.084 Kč. Rozhodnutím žalované ze dne 6. 12. 2019, č. j. X, bylo podle § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání zamítnuto a uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

[2] V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaná uvedla, že řízení o povinnosti žalobce zaplatit regresní náhradu bylo zahájeno z moci úřední na základě rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 10. 2018, č. j. 9 T 19/2018 - 385, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přečinů ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 a 2 trestního zákoníku a nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu osmnácti měsíců s uložením omezení zdržet se během

ní nadměrného požívání alkoholických nápojů. Uvedených přečinů se žalobce dopustil tím, že dne 18. 12. 2017 v 21:56 hodin v K. u H. pod vlivem požitých alkoholických nápojů přišel před dům č. p. X poškozeného Ing. P. Ž., ve kterém žije s poškozenou Š. Ž., zazvonil na zvonek u branky, opřel se o kovový plot vysoký 130 cm a když vyšel poškozený Ing. P. Ž. a opakovaně ho vyzval k odchodu, tak žalobce zůstal na místě a vulgárně poškozenému nadával, vyhrožoval mu, že ho různými způsoby fyzicky napadne, následně přešel přes oplocení a opakovaně udeřil poškozeného do obličeje, potom ho honil kolem zaparkovaného motorového vozidla až jej dostihl a pravou rukou ho uchopil kolem krku do „kravaty“, následně oba upadli na zem, žalobce pak pěstmi tloukl poškozeného do hlavy a horní poloviny těla, přitom mu vyhrožoval, že jeho zabije, poté se poškozenému podařilo vysmeknout ze sevření a utéct do svého domu, kam za ním žalobce vběhl a snažil se ho znovu udeřit pěstí do obličeje za současného vyhrožování, čímž poškozenému způsobil zranění, následkem čehož byl do 20. 12. 2017 hospitalizován v nemocnici [obsahuje citlivé údaje]. Rozsudek Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 10. 2018, č. j. 9 T 19/2018 - 385, nabyl právní moci dne 17. 11. 2018 a podle žalované bylo nutné z něho v tomto správním řízení vycházet, neboť orgánu nemocenského pojištění nepřísluší si činit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin a kdo za něj odpovídá.

[3] Dále žalovaná uvedla, že v důsledku popsaného zaviněného protiprávního jednání žalobce utrpěl poškozený Ing. P. Ž. zranění a došlo k jeho dočasné pracovní neschopnosti, tedy ke skutečnosti rozhodné pro vznik nároku na nemocenské. Dočasná pracovní neschopnost, která trvala od 19. 12. 2017 do 10. 1. 2019 včetně, měla příčinnou souvislost s poškozením zdraví utrpěným při fyzickém napadení poškozeného žalobcem dne 18. 12. 2017, tedy protiprávním jednáním zaviněným žalobcem, a to v celém rozsahu co do příčiny a délky trvání dočasné pracovní neschopnosti poškozeného. Tato skutečnost vyplývá ze stanoviska lékařky oddělení lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Kroměříž ze dne 25. 4. 2019, ze kterého vycházel správní orgán prvního stupně a učinil závěr, že po celou dobu trvání byla dočasná pracovní neschopnost poškozeného v příčinné souvislosti s úrazem, který utrpěl při fyzickém napadení žalobcem dne 18. 12. 2017, a léčením jeho následků. V prvoinstančním rozhodnutí bylo rovněž k námitce žalobce učiněné ve vztahu k délce pracovní neschopnosti poškozeného a jím tvrzeným zdravotním problémům, které soudní znalec MUDr. Petr Nedoma vyhodnotil jako mírné, řádně objasněno, že takové povahy a po kratší dobu trvající omezení poškozeného v běžném způsobu života způsobené jeho zraněními nelze ztotožnit s délkou dočasné pracovní neschopnosti, která kvůli [obsahuje citlivé údaje] průkazně a nezpochybnitelně trvala po delší dobu. Za období od 2. 1. 2018 do 2. 1. 2019 bylo v souladu s platnou právní úpravou vyplaceno poškozenému nemocenské v celkové výši 84.084 Kč. Byly tak naplněny předpoklady stanovené v § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění pro uplatnění regresní náhrady vůči žalobci, který způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku nemocenského pojištění.

[4] Žalovaná následně zmínila, že si na základě námitek uplatněných v odvolání vyžádala od lékařky svého oddělení lékařské posudkové služby posouzení zdravotního stavu poškozeného Ing. P. Ž. a délky trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti vzniklé v souvislosti s léčením zranění utrpěných při fyzickém napadení dne 18. 12. 2017. Lékařka žalované ve stanovisku ze dne 2. 9. 2019 po prostudování příslušné zdravotnické dokumentace učinila závěr, že poškozený Ing. P. Ž. byl během celé doby trvání dočasné pracovní neschopnosti léčen jen pro následky inkriminovaného protiprávního jednání. Vzhledem k tomu, že poškozený vykonává specifické zaměstnání fotografa a videografa, které sám označuje za kreativní činnost, má na tuto profesi

pokračování

[obsahuje citlivé údaje] výrazný dopad. Proto je délka dočasné pracovní neschopnosti zcela přiměřená. Rovněž soudní znalec MUDr. Petr Nedoma ve svém posudku ze dne 14. 8. 2018 uvádí, že se u poškozeného jedná o [obsahuje citlivé údaje]. Proto se lékařka žalované ztotožnila s posouzením zdravotního stavu poškozeného provedeného v řízení před správním orgánem prvního stupně.

[5] Na základě těchto skutečností žalovaná v rozhodnutí o odvolání dospěla k závěru, že prvoinstanční rozhodnutí netrpí žádnými vadami, opírá se o spolehlivě zjištěný stav věci, bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, a odvolací námitky tudíž nejsou důvodné.

[6] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 27. 1. 2021, č. j. 41 Ad 4/2020 - 38, zamítl žalobu proti uvedenému rozhodnutí žalované o odvolání.

[7] V odůvodnění rozsudku krajský soud uvedl, že žalobní tvrzení nejsou způsobila vyvrátit závěry orgánů nemocenského pojištění podložené stanovisky posudkových lékařů, že poškozený Ing. P. Z. trpí [obsahuje citlivé údaje]. Závažnost jeho zdravotního stavu přitom nelze zpochybňovat jen na základě subjektivních představ žalobce o tom, jak by se osoba trpící touto nemocí měla či neměla chovat. V uvedeném ohledu tak nemá význam, že poškozený kandidoval v komunálních volbách a během své dočasné pracovní neschopnosti vyvíjel další aktivity. Dále neodpovídá skutečnosti, že se revizní lékařka žalované neseznámila se zdravotní dokumentací poškozeného. Lékařka posudkové lékařské služby žalované si totiž k vypracování svého stanoviska vyžádala kompletní zdravotnickou dokumentaci z ošetření a hospitalizace poškozeného a všechny lékařské zprávy od jeho praktika a [obsahuje citlivé údaje]. Otázku vlivu inkriminovaného fyzického útoku na zdravotní stav a trvání pracovní neschopnosti poškozeného tak orgány nemocenského pojištění zodpověděly dostatečně přesvědčivě.

[8] Krajský soud rovněž neprovedl žádný z žalobcem navrhovaných důkazů, neboť je považoval za nadbytečné. Jelikož věc byla posuzována dvěma lékaři posudkové služby a v průběhu trestního řízení byl rovněž zpracováván znalecký posudek, nepovažoval krajský soud za nezbytné vyžádat si nový znalecký posudek od ústavu soudního lékařství. Nahrávka rozhovoru poškozeného s místostarostou obce ani obsah jeho stížností, které podával různým správním orgánům, rovněž nemohou zpochybnit lékaři stanovenou diagnózu. Krajský soud také neshledal žádný rozumný důvod, proč by si měl vyžádat zápis z přijetí poškozeného k hospitalizaci do nemocnice. I pokud by bylo pravdivé tvrzení žalobce, že se tento zápis zmiňuje o vyvíjení nátlaku na nemocniční personál ze strany poškozeného za účelem jeho hospitalizace, neměla by tato skutečnost žádnou relevanci, neboť nijak nedokládá zdravotní stav poškozeného během trvání dočasné pracovní neschopnosti.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[9] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že krajský soud neprovedl jím navržené důkazy, nýbrž je bez dalšího vyhodnotil jako nadbytečné, v důsledku čehož nebyl řádně zjištěn skutkový stav věci. Krajský soud si konkrétně nevyžádal znalecký posudek z trestního řízení,

z něhož vyplývalo, že omezení způsobu života poškozeného bylo již v srpnu roku 2018 klasifikováno jako mírné, ani nezadal zpracování nového znaleckého posudku. Stejně tak si krajský soud neopatřil prvotní zápis z přijetí poškozeného do nemocnice, z něhož vyplývá, že poškozený vyvíjel na její personál nátlak, aby jej hospitalizovali. Dále krajský soud odmítl provést důkaz audionahrávkou rozhovoru poškozeného se současným místostarostou obce Kostelec u Holešova ze dne 29. 10. 2018, na níž se poškozený mimo jiné vyjadřoval v tom smyslu, že [obsahuje citlivé údaje] netrpí. Stejně tak krajský soud neprovedl důkaz stížnostmi, které poškozený podal na nejrůznější orgány (zejména obec Kostelec u Holešova), z nichž taktéž vyplývá, že poškozený uvedenou chorobou neonemocněl. V této souvislosti stěžovatel poukázal na to, že poškozený byl i v době jeho dočasné pracovní neschopnosti velmi aktivní, úspěšně kandidoval do zastupitelstva obce, účastnil se jeho jednání, vytvářel místní periodikum a zastával funkci předsedy Unie digitálních kin. Je přitom jen sotva představitelné, že by tyto aktivity mohl vykonávat, pokud by trpěl [obsahuje citlivé údaje]. Dále si krajský soud neopatřil revizní znalecký posudek od ústavu soudního lékařství, v důsledku čehož nebyl najisto zjištěn zdravotní stav poškozeného.

[11] Stěžovatel dále namítl nedostatečné dokazování v řízení před správním orgánem prvního stupně, neboť jeho posudková lékařka nebyla seznámena se zdravotnickou dokumentací poškozeného ani neprovedla jeho vyšetření, k čemuž ostatně ve vztahu [obsahuje citlivé údaje] neměla potřebnou kvalifikaci.

[12] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku i rozhodnutí žalované o odvolání.

[13] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhla její zamítnutí s tím, že trvá na svých závěrech, které učinila v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na něž odkázala ve vyjádření k žalobě.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti označil důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nicméně z jejího obsahu vyplývá, že ji podal i z důvodu uvedeného v písmenu d) téhož ustanovení, neboť v ní namítl také vady žalobního řízení.

[15] Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.*

[16] Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

pokračování

[17] Stěžovatel shledává vadu řízení před krajským soudem mající vliv na zákonnost napadeného rozsudku v neprovedení jím navržených důkazních prostředků.

[18] Podle § 126 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění *ten, kdo způsobil, že v důsledku jeho zaviněného protiprávního jednání zjištěného soudem nebo správním úřadem došlo ke skutečnostem rozhodným pro vznik nároku na dávku, je povinen zaplatit orgánu nemocenského pojištění regresní náhradu. Nárok na regresní náhradu nemá orgán nemocenského pojištění vůči pojištěnci, jemuž byla dávka vyplacena.* Podle § 126 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění *regresní náhrada se stanoví ve výši vyplacené dávky.* Podle § 126 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění *povinnost ke zaplacení regresní náhrady vzniká na základě rozhodnutí příslušného orgánu nemocenského pojištění o povinnosti zaplatit tuto náhradu.*

[19] V nyní posuzované věci bylo zaviněné protiprávní jednání stěžovatele pravomocně zjištěno v trestním řízení na základě rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 29. 10. 2018, č. j. 9 T 19/2018 - 385. Mezi v něm popsáním skutkem spočívajícím ve fyzickém napadení Ing. P. Ž. stěžovatelem a vznikem nároku poškozeného na nemocenské ve výši 84.084 Kč byla zjištěna příčinná souvislost ohledně důvodu a celé délky jeho dočasné pracovní neschopnosti včetně vzniku a trvání [obsahuje citlivé údaje] do ukončení výplaty nemocenského. Tato skutečnost vyplývá z posouzení zdravotního stavu poškozeného a délky trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti lékařkami obou orgánů nemocenského pojištění, které vycházely taktéž ze shodného výsledku znaleckého posudku vypracovaného pro účely trestního řízení. Vzhledem k těmto jednoznačným a přesvědčivě zdůvodněným závěrům učiněným posudkovými orgány ve správním i trestním řízení, z nichž musel vycházet i krajský soud při nedostatku vlastní odborné erudice, bylo zapotřebí vyhovět jen takovým důkazním návrhům předloženým v žalobním řízení, které by byly způsobilé uvedené posudkové závěry zpochybnit.

[20] Krajský soud tedy nepochybil, když si nevyžádal znalecký posudek MUDr. Petra Nedomy vypracovaný v trestním řízení, neboť jej měla k dispozici posudková lékařka žalované, která se jím náležitě zabývala, jeho obsah zohlednila a rovněž na jeho základě kvalifikovaně posoudila zdravotní stav poškozeného pro účely řízení o uložení povinnosti zaplatit regresní náhradu. Ve znaleckém posudku ze dne 14. 8. 2018 soudní znalec nejprve shrnul charakteristické znaky [obsahuje citlivé údaje] a uvedl, které z nich byly u poškozeného shledány a které nikoliv. Dále zmínil, že jelikož se u poškozeného se projevuje pouze část symptomů běžně spojovaných s tímto onemocněním, lze jeho průběh u poškozeného považovat za mírný. I přes adekvátně vedenou [obsahuje citlivé údaje] léčbu však u poškozeného přetrvávají [obsahuje citlivé údaje] potíže, byť jen v redukované formě, což lze vysvětlil [obsahuje citlivé údaje]. Vzhledem k příznivým osobnostním charakteristikám poškozeného se však jeví možnost úplného uzdravení jako pravděpodobná. Stěžovatel, který se nepochybně mohl se znaleckým posudkem seznámit v rámci trestního řízení, předložil krajskému soudu kopii jeho závěrů, přičemž k důkaznímu návrhu na jeho provedení jen uvedl, že znalecký posudek označuje omezení způsobu života poškozeného jako mírné. Vzhledem k tomu, že stanovisko posudkové lékařky žalované není s tímto závěrem v rozporu a stěžovatel nekonkretizoval, co by znaleckým posudkem chtěl prokazovat, nelze neprovedení tohoto důkazního prostředku ze strany krajského soudu považovat za nesprávný postup.

[21] Stěžovatel dále požadoval, aby si krajský soud vyžádal prvotní zápis o přijetí poškozeného do nemocnice, z něhož mělo vyplývat, že její personál vulgárně urážel a vyvíjel na něj nátlak, aby jej hospitalizovali. Krajský soud neshledal žádný rozumný důvod, proč by si měl tento zápis

vyžádat. I pokud by totiž bylo toto tvrzení pravdivé, nemá to žádnou relevanci, neboť nikterak nedokládá zdravotní stav poškozeného během trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti. Navíc ani sám stěžovatel nevysvětlil, z jakého důvodu tento důkazní návrh uplatňuje a co se jím snaží prokázat.

[22] S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud plně ztotožnil, neboť mu rovněž není zřejmé, jakou relevantní skutečnost chtěl stěžovatel tímto důkazním návrhem doložit. Ani v kasační stížnosti totiž stěžovatel neuvedl žádnou souvislost mezi údaji údajně zaznamenanými v zápisu o přijetí poškozeného do nemocnice a předmětem tohoto řízení. Ze skutečnosti, že se poškozený údajně domáhal hospitalizace, či z případného použití vulgarismů z jeho strany totiž nelze učinit závěr, že v důsledku inkriminovaného fyzického napadení u něho nevznikla [obsahuje citlivé údaje].

[23] Tentýž závěr je nutné učinit i ohledně důkazního návrhu stěžovatele seznamem stížností, které poškozený podal na nejrůznější orgány, zejména obec Kostelec u Holešova. Stěžovatel uvádí, že z obsahu těchto stížností je zřejmé, že poškozený netrpí [obsahuje citlivé údaje]. Nejvyšší správní soud však neshledává žádnou souvislost mezi údajným obsahem stížností a zdravotním stavem postiženého. Vzhledem k povaze tohoto onemocnění nelze mít za to, že by poškozenému bránilo činit písemná podání. Jak totiž uvedl soudní znalec MUDr. Petr Nedoma, [obsahuje citlivé údaje] se u poškozeného projevuje především [obsahuje citlivé údaje]. Vznik a přetrvávání tohoto onemocnění tak nebylo v rozporu se skutečností, že poškozený podával stížnosti, podílel se na tvorbě obecního zpravodaje a zastával funkce předsedy Unie digitálních kin a obecního zastupitele. Ostatně v posuzované věci se soudní znalec i obě posudkové lékařky shodli na tom, že dlouhodobá pracovní neschopnost poškozeného byla způsobena především [obsahuje citlivé údaje], kterou utrpěl v důsledku fyzického napadení ze strany stěžovatele.

[24] Krajský soud neprovedl ani nahrávku rozhovoru mezi poškozeným a Ing. D. M. ze dne 29. 10. 2018, na němž poškozený údajně prohlásil, že [obsahuje citlivé údaje] netrpí. Také s tímto postupem lze souhlasit, neboť i kdyby se poškozený takto vyjádřil, jednalo by se pouze o jeho laický náhled, a nikoliv o odborně stanovenou diagnózu, kterou jsou oprávněny učinit pouze osoby s lékařskou erudicí. Ty přitom diagnostikovaly u poškozeného [obsahuje citlivé údaje] na základě celé řady symptomů, které se u něho projevíly po inkriminovaném fyzickém napadení, jak již bylo zmíněno.

[25] Jelikož v trestním řízení i v navazujícím řízení před orgány nemocenského pojištění soudní znalec i obě posudkové lékařky zdravotní stav poškozeného i délku jeho pracovní neschopnosti posoudili řádně, přesvědčivě, objektivně a ve vzájemné shodě, nemusel si krajský soud opatřit revizní znalecký posudek od ústavu soudního lékařství.

[26] Všechny shora uvedené důkazní návrhy lze tedy považovat za nadbytečné, neboť nemohly zpochybnit závěr posudkových orgánů, že dlouhodobá pracovní neschopnost poškozeného byla po celou dobu jejího trvání v příčinné souvislosti s fyzickým napadením ze strany stěžovatele. Krajský soud tedy nepochybil, když žádný z těchto důkazních prostředků neprovedl, a proto důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nebyl naplněn.

[27] Námitka stěžovatele, že posudková lékařka okresní správy sociálního zabezpečení nebyla při posouzení zdravotního stavu poškozeného seznámena s jeho zdravotnickou

pokračování

dokumentací, nemá oporu ve správním spise ani v samotném stanovisku ze dne 25. 4. 2019. Z něho je totiž zřejmé, že posudková lékařka měla k dispozici lékařskou dokumentaci včetně nálezů týkajících se [obsahuje citlivé údaje] poškozeného a znaleckého posudku opatřeného v trestním řízení. Také posudková lékařka žalované při vypracování stanoviska ze dne 2. 9. 2019 vycházela z rozsáhlé zdravotnické dokumentace poškozeného, která obsahovala [obsahuje citlivé údaje], lékařské zprávy pořízené během hospitalizace v nemocnici a praktickým lékařem, jakož i znalecký posudek MUDr. Petra Nedomy. Tyto podklady je nutné považovat za dostatečné pro komplexní posouzení zdravotního stavu poškozeného z hlediska předmětu tohoto řízení.

[28] Ani stížnostní námitka, že posudková lékařka okresní správy sociálního zabezpečení poškozeného osobně nevyšetřila, není v projednávané věci důvodná. Taková povinnost totiž ze zákona nevyplývá a navíc rozhodný nebyl zdravotní stav poškozeného v době vypracování stanoviska ze dne 25. 4. 2019, nýbrž v době jeho dočasné pracovní neschopnosti, která skončila dne 10. 1. 2019. Skutečnost, že zdravotní stav poškozeného se v lednu 2019 zlepšil natolik, že mu již umožňoval výkon jeho povolání, je v souladu se závěry znaleckého posudku MUDr. Petra Nedomy ze dne 14. 8. 2018, který osm měsíců po fyzickém napadení stěžovatelem konstatoval, že dopad onemocnění na život poškozeného je spíše mírný a do budoucna lze předpokládat jeho úplné uzdravení. Z tohoto důvodu ukončení dočasné pracovní neschopnosti poškozeného nepředstavovalo indicii zpochybňující její délku a vyžadující nezbytnost osobního vyšetření této osoby posudkovými lékařkami okresní správy sociálního zabezpečení a žalované. Ty přitom byly jako pracovnice lékařské posudkové služby oprávněny posoudit zdravotní stav poškozeného ve všech jeho aspektech, a to včetně [obsahuje citlivé údaje].

[29] Na základě těchto kasačních námitek tedy nebyla zjištěna vada řízení před správními orgány, která by mohla ovlivnit zákonnost jejich rozhodnutí, v důsledku čehož nebyl naplněn ani důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 2 a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalované takové právo ve věcech nemocenského pojištění nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu